Wat doen we met moeder?

Ze is een Wassenaarse die in Voorschoten woont, of een Voorschotense die uit Wassenaar komt. Hoe dan ook, wat ze zeker is, is een 'kakker'. Dat zegt ze zelf, hardop lachend, terwijl wij praten over twee romans die ze heeft gepubliceerd. Deze worden in den lande zeer goed ontvangen! Martje van der Brug is een krachtige, charmante en hartelijke vrouw. Niet alleen een schrijver maar ook een prater, die een eigen genre lijkt te hebben ontwikkeld: de 'sociale komedie'. Haar romans gaan over maatschappelijke dilemma's die zij 'luchtig' verwoordt. Laagdrempelig, toegankelijk geschreven boeken die je graag meeneemt op vakantie en dan in één ruk uitleest. Met steken onder water naar 'ons soort mensen'.

Door Iris Oostlander

Als je met Martje van der Brug praat over de thema's van haar boeken, dan zie je het vlammetje in haar ogen. Ze wil graag haar verhaal vertellen en de wereld zo een beetje beter maken. "Als een kind steeds bijles nodig heeft, zit het niet op het goede niveau," en "een vwo-diploma is echt geen garantie voor geluk", zegt ze, sprekend over haar debuut 'Havo is geen optie' (2013). Ze weet waar ze over praat, als moeder van drie kinderen en als voormalig lid van het curatorium van het Rijnlands Lyceum.

Toen haar jongste het huis uit ging is ze met haar echtgenoot verhuisd naar een prachtig, kleurrijk appartement in Voorschoten. "Dertig jaar heb ik als copywriter – reclametekstschrijver - gewerkt. Zoals zoveel collega's droomde ik van een boek schrijven. Na die verhuizing ben ik eindelijk begonnen. Ik ben naar de Schrijversvakschool gegaan om de techniek te leren. Want romans schrijven, dat is gewoon een ambacht." Zo begon haar tweede carrière. "Geweldig dat ik op mijn 52e het roer nog een keer kon omgooien." 'Havo is geen optie' werd al zeven keer herdrukt.

Haar nieuwe roman 'Wat doen we met moeder' verscheen in april 2016 en doet veel stof opwaaien. Twee weken na verschijning moest al een tweede druk worden ingezet. Het boek gaat over drie volwassen kinderen die lijnrecht tegenover elkaar komen te staan als hun oude moeder ernstig ziek wordt en aankondigt dat zij niet verder wil leven. Martje heeft dit moeilijke onderwerp 'luchtig' op papier gekregen, sterker nog, er een erg geestig verhaal van gemaakt. Zij is nuchter over het zelfgekozen levenseinde: "De dood hoort bij het leven. Het enige dat we echt zeker weten, is dat we ooit doodgaan. Ik vind dat ieder mens zelf zou moeten weten wanneer het genoeg is geweest. De huidige euthanasiewetgeving biedt daar onvoldoende ruimte voor."

Ondanks het zware thema kan er gelachen worden om 'Wat doen we met moeder'. De 'kakkers' worden weer stevig op de hak genomen in deze pageturner vol hilarische gebeurtenissen. Tegelijkertijd worden alle facetten rond het zelfgekozen levenseinde belicht en het einde zal niemand onberoerd laten. De roman zet je aan het denken: Hebben wij het in onze familie wel goed geregeld? "Met elkaar praten over wat je wilt is belangrijk," zegt Martje. Je kunt deze roman zien als 'een instructie in feestverpakking'.

'Wat doen we met moeder' en 'Havo is geen optie' (AmboAnthos Uitgevers) van Martje van der Brug zijn verkrijgbaar in de boekhandel. Meer dan een aanrader!

De Voorschotense Wassenaarse Martje van der Brug. Foto: René de Wit.

Oud speelgoed in de grote vitrine in de bibliotheek

Opnieuw is het de vitrinecommissie - bestaande uit vertegenwoordigers van de Stichting Historisch Centrum, Historische Vereniging Oud Wassenaer en de Wassenaarse Bibliotheek - gelukt om een mooie tentoonstelling te organiseren: dit keer oud speelgoed uit de collectie van onze plaatsgenoten Nanny Cieremans-van Leeuwen, Peter de Geus en Robert van Lit.

Mevrouw Mariska Koning-Roozendaal plaatste vorige week de laatste tekstbordjes. Mariska Koning-Roozendaal is sinds 1 januari jl. de nieuwe directeur van Bibliotheek Voorschoten-Wassenaar en vond het leuk om de eerste tentoonstelling na haar aantreden te voorzien van tekstbordjes.

Op de tekstbordjes is in het kort te lezen wat het tentoongestelde voorwerp voorstelt. Zo zijn er Käthe Kruse poppen te zien, ontworpen tussen 1910 en 1915. Ook is een trein van bakeliet uit 1951 te zien, gemaakt in Oost Berlijn. De andere trein in de vitrine is een Amerikaanse modeltrein van het merk Lionel. Deze treinfabrikant maakt treinen vanaf 1901 en bestaat nog steeds. De trein in de vitrine is gemaakt tussen 1938-1942. De stoomlocomotief type 225E rijdt op 24 volt wisselspanning en weegt bijna 2 kg.. Van de drievoudige rails is de middelste spanning voerend. Deze railmaat is bekend als Pre-War O-Gauge. Achter de locomotief hangt een kolentender, daarachter een oliewagen van oliefabrikant Sunoco. De goederenwagon draagt reclames van het merk Baby Ruth, een befaamd Amerikaans candy koekje.

Verder ziet u twee speelgoedkanonnetjes van het Duitse merk Marke Hess, uit de jaren twintig en een prachtige handgemaakte kopie van een G.M.C. legerwagen uit de jaren 1940-1945 in gebruik bij onze bevrijders.

Naast deze voorbeelden is nog meer oud speelgoed te zien, onder andere de bekende hummeltjes, ontworpen door Zr. Maria Innocentia Hummel rond 1934.

Graag roep ik u op om naar de tentoonstelling te komen kijken. De grote vitrine staat links achter in de bibliotheek in de Langstraat. Verschillende voorwerpen zijn ook te zien als u loopt vanaf het parkeerterrein bij de Bonifaciusschool door de Rijnsburgpassage naar de Langstraat.

Indien u door deze tentoonstelling geïnspireerd wordt om uw verzameling te laten zien dan kom ik graag bij u langs. U kunt mij ook altijd bellen: 070-511 26 45.

Peter Kortekaas, voorzitter vitrinecommissie.

Mariska Koning-Roozendaal plaatst het laatste tekstbordje in de grote vitrine van de bibliotheek. Peter Kortekaas kijkt of het goed gaat. (Foto: pr.)

Een kijkje in de keuken van het ICMF...

Irina, je komt net terug! Waar ben je geweest?
Ik ben een week lang met het Mahler Chamber Orchestra in Hamburg en Berlijn geweest. Een heel bijzonder project: samen met de Moldavische violiste Patricia Kopatchinskaja hebben wij op een spannende manier de vraag naar de zin van de klassieke muziek in deze tijden geprobeerd te beantwoorden. Het was enorm inspirerend om weer met haar te werken!

En vanavond het draaiboek van de komende spannende week doornemen.... Je staat iedere dag deze week op ons festivalpodium!
Zoals elke keer is ook deze week een drukke: 5 verschillende optredens, elk met een ander programma, die allemaal eerst ge- en bestudeerd moeten worden en daarna gerepeteerd met de andere musici. En dat ook op allerlei verschillende locaties! Zo spelen wij dit jaar voor het eerst in Kasteel Duivenvoorde, in Theater Warenar alsook op het Rijnlands Lyceum.

Het team van de organisatie zwermt als nijvere bijen om je heen. Het festival lijkt steeds groter te worden. Chapeau!
Zonder de toewijding van het team zou dit alles niet mogelijk zijn. De complete logistiek moet gedurende de festivalweek uit mijn handen worden genomen zodat ik me volledig op het muziekmaken kan concentreren. Met de jaren ervaring die ons team inmiddels heeft is het mogelijk om ons aanbod te verbreden. En dat is natuurlijk een winst voor ons publiek!

Wassenaar is trots op je! Je brengt weer de top naar ons dorp. Hoe doe je het?
De kracht van ons festival ligt in het samenbrengen van echte vrienden. Musici waarmee ik een (soms jarenlange) persoonlijke band heb, en die ook samenkomen vanwege de unieke sfeer die ons dorp biedt. Omdat ik mijn hele beroepsleven heb mogen werken met de beste orkesten en solisten zijn mijn muzikale vrienden elk van een bijzonder niveau.

Ik hoop dat we met onze prachtige programma's en diverse locaties wederom vele Wassenaarders zullen aanspreken. Daar komt bij dat we in de afgelopen jaren de interesse hebben kunnen wekken van een publiek dat ook haar weg van buiten de regio naar ons mooie dorp heeft weten te vinden. En daarover verheugen wij ons zeer!

